

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Listopad 2022 / 238

Bůh řekl Noemu a jeho synům: „Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobyt看em i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.“ Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenu se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ Řekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.“ (1. kniha Mojžíšova 9,8-17)

Milí přátelé, sestry a bratři,

jsem vděčný za to, že se v našem sboru schází každý týden skupinka maminek s dětmi. Když jsem v pondělí někde na kursu nebo na schůzi, maminky si samy připravují program. Nedávno si Daniela Eklová (roz. Valchařová) s dětmi povídala o duze a společně ji vybarvovaly.

Podle knihy Genesis je duha znamením smlouvy. Toto slovo se opakuje v závěru příběhu o potopě několikrát. Bůh nechce být pro člověka nevyzpytatelný bůh, který si ve své všemohoucnosti může

obr. Vanesska Haasová

s lidmi dělat, co chce. Naopak, nabízí nám partnerský vztah, kterého my ovšem nejsme úplně schopni. Ale Bůh nás k tomu vyzývá, abychom vztah s ním žili vědomě a naplno, abychom ho ve svém životě zakotvili, tak jako se různé domluvené věci upevňují smlouvami. Příběh o potopě byl ve starověku obvyklý a oblíbený, zřejmě zpracovával nějakou archetypální zkušenost potopy či zkázy velkých rozměrů.

Důležité v tom hrozném příběhu je to, že Bůh nezpůsobuje přírodní katastrofu proto, aby si vylil svůj hněv nebo aby se mstil. V situaci, kdy viděl, že se porušené stvoření zmítá v nenávisti a násilí, mu šlo o zachování dobra, proto vybírá ty, o kterých si myslí, že budou žít dobře, a ostatní nechává zahynout.

V Bibli na rozdíl od jiných pramenů zůstává Bohu všechno pevně v rukou. A také se tam píše něco, co bylo u jiných bohů nevídané - že v Bůh litoval (jako by nebyl neomylný), že učinil člověka, a trápil se ve svém srdci (Gn 6,6; to muselo být zoufalé!). A po potopě prohlásil: „Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil.“ (8,21) Poznal totiž, že i ti, které si vybral, aby byli nositeli dobra, ihned po potopě znovu selhávají.

Své odhodlání potvrzuje Bůh smlouvou, ve které slibuje lidem, že už nikdy nezničí všechen život, aby zachránil dobro (nebo přesněji, že to neučiní potopou). Mějme to na paměti vždycky, když slyšíme či říkáme (nebo si myslíme), že by Bůh měl zasáhnout proti zlu, které na zemi a mezi námi lidmi bují a přináší zkázu. Modleme se za druhý příchod Kristův, za Boží soud a vítězství dobra, ale ponechme na Bohu, jak to udělá.

Na konci příběhu o potopě Bůh lidem požehnal a zopakoval svůj příkaz „Plodte a množte se a naplňte zemi.“ Zároveň už však slevil ze svých nároků na člověka. Dal lidem k jídlu i živočichy, ačkoli předtím (podle příběhu o stvoření) směli jíst jen rostliny, resp. „každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny“ (1,29). Někteří theologové v tom, že toto povolení přišlo až po „pádu člověka“ (Gn 3-6 – prvotní hřích, bratrovražda a další hrůzy), vidí zdůvodnění vegetariánství.

Duhu mám moc rád. Je to takový dar přírody, který obdivujeme i tehdy, kdy pochopíme, jak se lámou ve vlhkém vzduchu paprsky slunečního světla. Když jsme bydleli v Pržně, dívali jsme se do údolí mezi Pržnem a Jablůnkou na krásné oblouky duhy, které se tam objevovaly docela často, asi dvakrát jsme dokonce viděli dva oblouky duhy vedle sebe. Jednou se duha objevila po tom, co jsme se s manželkou pohádali. Vděčně jsme na ni hleděli – nešlo se nesmířit.

Ano, duha je odedávna také znamením smíření. Bůh smiřuje nesmiřitelné, vzdálené a odcizené – nebe a zemi, sám sebe s člověkem.

Moje babička jednou čekala na tramvaj. Pršelo, a tak se schovala do průjezdu, kde už čekala nějaká paní. Daly se do řeči, ale babičce to nebylo příjemné, protože ta paní neustále nedávala, jak se zle žije, jak je všechno drahé apod. Pak vysvitlo sluníčko a objevila se duha. Babička chtěla té paní pozvednout náladu, tak zvolala „Podívejte, duha!“ Na to ale paní odpověděla: „Je slabá.“ To už babička nevydržela a vyšla raději do deště, říkala, že už to na ni bylo moc.

Ruská barbarská válka na Ukrajině způsobila drahotu, která bude pro mnohé lidi i firmy velkou zátěží. Není nám to jedno a rádi bychom jako křesťané pomáhali těm, kteří se dostanou do finančně složité situace. V rubrice *Aktuálně* najdete přepracovaný leták, který je v kostele na nástěnce k rozebrání. Děkuju Věrce Široké a Dobře Krupové za zpracování tohoto tématu a za ochotu ke službě potřebným.

Některým lidem už dnes duha připomene spíš LGBT komunitu a „pochody hrdosti“ (Prague Pride aj.) než smíření a příběh o potopě. Slyšel jsem, že v jednom sboru, dříve biblicky fundovaném, staršovstvo nedovolilo učitelkám nedělní školy pověsit na nástěnku duhu, aby si snad někdo nemyslel, že sbor podporuje LGBT komunitu. Asi je vůbec nenapadlo, co duha v Bibli znamená.

O komunitě lidí s jinou než většinou homosexuální orientací či transsexualitou nám vykládal už před delší dobou na sborovém večeru celocírkevní farář pro menšiny Mikuláš Vymětal. Ve středu 12.10. oťrásl veřejným prostorem na Slovensku (ale zřejmě i u nás) bezprecedentní násilný útok: Jeden šílenec zastřelil před bratislavským barem Tepláreň dva muže a jednu ženu vážně zranil. Později vyšlo najevo, že útok byl plánovaný a cílem byla LGBT komunita, která se kolem podniku sdružuje. Synodní rada ČCE vydala k této události toto vyjádření: *„Je nám líto obětí střelby v Bratislavě. Zdá se, že jejich jedinou 'vinou' byla odlišná sexuální orientace. Vzhledem k naší historické a kulturní blízkosti se Slovenskem považujeme za nutné se distancovat od jakýchkoli projevů nesnášenlivosti vůči LGBT komunitě, a zejména vůči snaze zdůvodnit ji údajnými křesťanskými principy. Vyzýváme naše spoluobčany k toleranci a respektu vůči lidem odlišné sexuální orientace (LGBT komunitě) a důslednému oponování všem projevům nesnášenlivosti a nenávisti.“*

Pokud se chcete dozvědět něco o tom, jak se tito lidé dnes cítí, doporučuji ke shlédnutí video youtubera s přezdívkou KOVY, který je velmi známý svou občanskou angažovaností a pilnou a seriózní prací pro společnost. Video má název „Moje aktuální pocity“.

K tomuto tématu si můžete přečíst synodní dokument naší církve na tomto odkazu: https://www.evangnet.cz/cce/czr/usneseni/u_31_3/tisk19_06.htm Prohlášení letošního synodu nazvané *„Žijeme spolu v jedné církvi“* otiskujeme v rubrice staršovstvo.

Duhové vlajky mohou mít nejen propagační, ale i skromnější podobu. Br.f. Daniel Ženatý, když nám jako synodní senior vyprávěl o své návštěvě v presbyterni církvi v USA, říkal, že některé tamější sbory mají vyvěšenou duhovou vlajku či vlaječku na kostele či sborovém domě jako znamení pro lidi z LGBT komunity, aby věděli, že v tomto společenství budou vítáni, že je zde nikdo nebude soudit, ale naopak jim budou členové sboru přát štěstí.

Smíření ve svém životě potřebujeme – s lidmi, se kterými máme pošramocené vztahy a rádi bychom to dali do pořádku, ale omluvy někdy nestačí. Smířit se potřebujeme i s tím, že svět už není takový, jako dřív, s tím, že v něm neplatí to, co bylo vždycky jasné a co se dalo předpokládat, s tím, že se v něm člověk možná těžko orientuje.

Díky Bohu objevujeme nejen respekt k jinakosti – s lidmi s postižením, s lidmi různých názorů, s lidmi s jinou než většinovou sexuální orientací. Kdykoli se setkáme s lidmi, kteří jsou jiní než my, a podaří se nám spolu mluvit, zjišťujeme obvykle, že jsou to lidé jako my, že jsou nám také v něčem podobní a že se najde aspoň něco, v čem se můžeme vzájemně obohatit.

Smíření je víc než jen to, že uznám právo druhých na existenci. Smíření je i víc než odpuštění – to je aktem rozhodnutí, vůle druhému nic nevyčítat, nevracet se k tomu, čím mi ublížil nebo co mi na něm vadí. Smíření znamená stavět k druhým mosty, překročit nedorozumění a hledat porozumění. Samozřejmě to není lehké a člověk na to sám ze svých zdrojů nemá síly. V Bibli klade duhu jako most mezi nebe a zemi Bůh, a věřím, že On sám klade, vztyčuje či zavěšuje mosty i mezi námi lidmi, že nám pomáhá a smiřuje naši různost.

Sborový večer i sborový den s tématem různosti také souvisí. Určitě přijďte!

S přáním otevřené mysli, naděje i porozumění do příštích dnů srdečně zdraví

Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Josef Adámek
Marie Schmiedová
Zdeněk Hrňa
Věra Helimanová

Milan Adámek
Štefan Bajcar
Emil Malučký

K zamyšlení

Blanka Maršálková

Dušičkové vzpomínání

Už opět tone má hlava ve vzpomínkách na chvíle vystupující z mlhy času, ty návraty do dětství, toho pevného přístavu života.

V mysli mi vytanula věta napsaná paní učitelkou na tabuli, kterou jsme začali vyprávění k listopadové Památce zesnulých. "O letošních Dušičkách byly již hroby zasypány sněhem." Zdá se mi, že kdysi zima častěji spěchala s tím bílým příkrovem, aby si země odpočinula a načerpala tak sílu pro příští setbu. Ještě nedávno se mísila červeň jablíček s dozlatova zabarveným listím, které rve vítr ze stromů a rozmetá do všech koutů. Kdo si nepospíšíl se sklizní a přípravou zahrádky na zimu, vše letos může dohánět ještě za slunných dnů.

Bydleli jsme v kolonii rodinných domků nedaleko starého hřbitova, kde se už léta nepohřbívalo. Jako děti jsme rády chodívaly v podvečer zapalovat svíčky na opuštěné a trávou zarostlé hroby. Ta mihotavá světýlka nás v přítmí fascinovala. Rozpadající se hřbitovní zeď, připomínající spíše tu pražskou "hladovou", dotvářela tajemnou atmosféru. Kolem zdi vedla naše cesta domů. Se strachem jsem ji šlapávala, když jsem se jako studentka vracela posledním vlakem z Prahy. Bývalo to kolem půlnoci; v sobotu

jsem často chodívala do Národního divadla (vstupenka na 2. galerii k stání stála 2 Kčs!), většinou na opery. Poté jsem tiše a s úlevou vklouzla do svého pokojíčku v podkroví. Dnes už starý hřbitov neexistuje, prošel proměnou v park s lavičkami, vedle postavili dokonce mateřskou školu. Ulice naší kolonie dostaly honosné názvy: Škroupova, Fibichova, Tylova.

Cestu domů už dávno nešlapu, zavál ji čas, ten neúprosný průvodce života, domov už nesu jen hluboko ve svém srdci. Zbyl mi zde už jen hrob na novém hřbitově, kam přibyl nedávno popel mého bratra. Každoročně jsem jezdívala do Prahy na listopadové srazy spolužáků, abych si je spojila i s tímto posvátným hřbitovním místem, zapálila svíčku, pomodlila se a v duchu splácela ten láskyplný dluh s vírou, že ta tichá pošta do nebeských výšin doletí.

Na závěr bych ráda využila čtyři verše Fr. Novotného z básně *Ve větru*:

Z větru je vichřice a pak vánek
Náhle jsi v nebezpečí a na duši je čisto.
Ze strachu úleva a z plakánku radovánek
Jen vydržet a dojít v pokoře na to místo.

Hodně radosti do příštích dnů přeje *Blanka Maršálová*

Fr. Novotný: Poutníci

Hledají nové světy
bloudí však na ostrově
Hledají jistoty
moudrost
lásku a klid
Hledají naději
v každém novém slově
Ztraceni víc a víc
nevědí kudy jít

Oceán oblaků
je bouří smutku plný
Loď víry i loď štěstí
tam ztroskotaly obě
Poutníku nezoufej
šeptají moudré vlny
Vody se rozestoupí
a každý dojde k sobě

Ze sbírky *Jak se hladí duše*

Porada byla zahájena písní 79 z nového Evangelického zpěvníku, úryvkem kázání bratra faráře Lubomíra Červenky na text Ž 66,1-8 a modlitbou bratra Jelínka.

A. BOHOSLUŽBY

- Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na bohoslužbách s díkůvzdáním za úrodu.
- Ke křtu dospělého se připravuje Dan Holub (30.10.), ke křtu dítěte Dorota Muczková a František Trusina (20.11.).
- Připravují se svatby: Barbora Lukešová a Karel Černochoch, Alena Jelínková a Adam Hron, Kamila Volfová a Martin Matušík
- Nedělní škola: v sále je nové tablo s účastníky NŠ

B. DIAKONIE

- Bude provedena celocírkevní sbírka na *Jubilejní toleranční dar* - 30.10.2022.
- prosba o modlitby za paní Cibulcovou, za sestru Věru Tyralíkovou, za sestru Jindřišku Fojtů

C. SPOLEČENSTVÍ

- termín shromáždění a sborového dne k výročí osamostatnění (založení, vzniku) našeho sboru bude 25.-26.3.2023 – přednášející na sobotu je domluven
- proběhl sborový den se vzpomínáním na prázdniny – staršovstvo děkuje všem vedoucím táborů, kteří se dětem věnují ve svém volném čase
- Na sborovém dni byl přednesen návrh, aby se vytvořila skupina, která bude navštěvovat rodiče dětí ve věku do deseti let, které byly v našem sboru pokřtěni, za účelem jejich účasti na sborovém životě. Staršovstvo tento záměr podporuje.
- Třicátníci se pravidelně scházejí.
- seniorátní zpravodaj – bratr farář Heller zašle členům staršovstva
- Setra Janírková a bratr Jelínek se omlouvají z jednání konventu 12.11. 2022. Konventu se zúčastní náhradníci sestra Líba Jelínková a bratr Pavel Trusina.
- Cesty bratra faráře Hellera – proběhlé: kaplanský kurs, kurs pro vikáře, DZR Loučka, PsN Kroměříž; plánované: kaplanský kurs, komise pro vikariát
- Od 6.11. 2022 bude každou neděli v 9:15 hod. probíhat nácvik sborového zpěvu pod vedením sestry Líby Jelínkové.

Hospodářské záležitosti:

- Proběhla oprava varhan a revize elektroinstalace a hromosvodu.
- Na Městský úřad byla podána žádost o podporu malého rozsahu na zakoupení kamery pro přenos bohoslužeb. Staršovstvo rozhodlo zakoupit kameru americké provenience v ceně přibližně 50 000,- Kč. Zajistí bratr Nejedlý.
- Lavičky a nová nástěnka do prostoru před kostelem jsou objednány.

- Staršovstvo rozhodlo o zakoupení nové lednice do sborové kuchyně. Sestra Věra Široká zajistila lednici s dodáním na konci října.
- Staršovstvo děkuje za zhotovení klíče od kostela bratrovi Fojtů a za opravu schodiště do dvora bratru Zajíčkovi.

Finanční informace k 23.10. 2022:

Pokladna: 19 951,- Kč

Účet: 180 472,- Kč

Saláry a dary hotově: 4 500,- Kč

Saláry a dary bankou: 12 317,- Kč

Sbírky celkem: 12 982,- Kč

Sbírka na sociální a charitativní pomoc: 4 015,- Kč

Sbírka sborová: 8 967,- Kč

Sbírka na Ukrajinu: 2 740,- Kč

KORESPONDENCE:

Sborová zásilka – říjen 2022

Úřední pošta:

- Výběr společného dodavatele energií – aktuální informace
- Dotazník na finanční příspěvek – podpora farních sborů ČCE v době energetické krize
- Vyhlášení celocírkevní sbírky na *Jubilejní toleranční dar*
- Informace z ústředního shromáždění *Jeronýmovy jednoty*
- Církevní mobilní síť – ceny se nezvedají
- Nový grant: *Podpora vydávání publikací* – sestra Krupová zjistí možnosti a případně podá žádost o celocírkevní podporu vydání sborníku ke 100. výročí sboru
- Dopis společnosti Respect, a.s. (pojišťovací makléř) sborům ČCE

Informativní pošta:

- Pozvání na webinář pro kurátorky a kurátory
- Pozvání na webinář s tématem Člověk s mentálním postižením ve sboru
- Český bratr – předplatné na r. 2023 (dárkové předplatné a finanční podpora časopisu)
- Nabídka *Denního čtení 2023*
- „Modlitba za domov 2022“ – výzva ERC k modlitbě 23.10. + plakát na MZD 28.10.

Další sdělení:

- zpráva o podaných DaRP na r. 2023
- nabídka výroby vizitek

Seniorátní pošta:

- Seniorátní zpravodaj
- Pozvánka na instalaci sestry Světlany Greplové v neděli 6.11.2022 v 15:00 v Hodoníně

D. MISIE

- Sestra Věra Široká nabízí pomoc při vyřizování žádosti o příspěvek na bydlení (náklady na bydlení vyšší než 30% čistých příjmů) či vyřizování jiných příspěvků.

- Hledáme dobrovolníka na službu při dnu otevřeného kostela (jedno odpoledne měsíčně).
- Bratr farář Heller oslovil hudebníky v našem sboru s prosbou o účinkování při adventním či novoročním koncertu. Jako reálné se jeví vystoupení pěveckého sboru 24.12. 2022 v 16:00 v rámci odpoledních bohoslužeb. Organizují Alena Jelínková a Věra Široká.
- V našem kostele proběhla přednáška v rámci Dnů architektury.

Příští porada staršovstva: v pondělí 21.11. 2022 v 18:00 hod.

Žijeme spolu v jedné církvi

Poslanci 4. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické přijali následující text, který je výsledkem dosavadní práce Komise pro přípravu rozhovoru s lesbami a gayi v církvi.

Žijeme spolu v jedné církvi, stejně jako v celé společnosti – lidé heterosexuálně i homosexuálně orientovaní. V Ježíši Kristu není mezi námi rozdíl. V něm Bůh přišel mezi nás a dosvědčil svou lásku ke všem lidem, zejména k opomíjeným a opovrhovaným. Na kříži na sebe vzal hřích každého člověka a ve svém vzkříšení dává každému naději nového života.

Bereme vážně biblické svědectví o Bohu. Věříme, že Písmo svaté se nám působením Ducha svatého aktuálně stává jeho slovem. To platí i pro ta místa, kde se Písmo vyjadřuje k homosexuálnímu chování. Čteme-li Bibli od jejího středu, totiž Ježíše Krista, říká nám zřetelně a jasně: Bůh ve své lásce přichází ke každému z nás. Tím také ovšem často překračuje hranice dané lidskými předsudky.

Začínáme si uvědomovat, že přes dosvědčování Kristovy lásky se lidé homosexuální orientace mnohdy necítí v našich sborech dobře. Je nám to líto. Vyznáváme, že v minulosti církev často těmto lidem ubližovala. Omlouváme se jim.

Jako Kristova církev toužíme být společenstvím, kde se realita Božího království odráží v našich vztazích. Bereme vážně apoštolovu výzvu, abychom usilovali o to, co slouží pokoji a společnému růstu. Přejeme si, aby lidé s homosexuální orientací nacházeli v našich sborech domov a byli, tak jako všichni, přijímáni i se svými partnery a partnerkami.

Víme, že k problematice homosexuálních vztahů existují různé výklady a porozumění. Nechceme, aby to vedlo k radikalizaci a nesnášenlivosti ve společnosti i v církvi. Vždyť právě v Českobratrské církvi evangelické, vzniklé v živém rozhovoru různých církevních tradic, smíme své odlišnosti unést a být jednotní v Ježíši Kristu.

NEŽ ZBYTEČNĚ NADÁVAT, RADĚJI SI POMÁHAT

Žijeme v těžké době. Nejen my, ale minimálně celá Evropa. Zvykli jsme si na dobré časy. Na ně můžeme vzpomínat, ale naučme se žít i v době, kdy to nebude lehké. To nám chce umožnit i sborové společenství. „Jedni druhých břemena neste“ – text, který známe a který si teď můžeme v praxi vyzkoušet. Jsou mezi námi jistě někteří, které zaskočí zvýšené částky za energie, pro které bude těžké zvládnout zdražování potravin i jiného zboží, kteří si budou muset připlatit některou sociální službu či doplatek za léky. V našem sboru máme už léta **sociální fond**, který je k této pomoci určen. Již dlouho nebylo nutné z něj čerpat. Proto vás prosím, pokud budete potřebovat vypomoci, nebo budete vědět, že by někomu jinému ze sboru pomohla finanční pomoc, obraťte se buď na našeho bratra faráře Daniela Hellera, nebo na Líbu Jelínkovou či Dobru Krupovou (mají na starosti sociální fond).

Ještě dříve, než tak učiníte, využijte nabídky i informací uvedených níže. Protože i tento stát chce pomáhat. Informace o příspěvku na bydlení můžete poskytnout komukoli z vašeho okolí – příspěvek poskytuje stát, tudíž je určen všem občanům ČR.

Kdo by uvítal doprovod do občanské poradny nebo na úřad práce, či by se mu hodila pomoc s přípravou podkladů pro vyřízení žádosti, ať se obrátí na Věru Širokou (tel. 721 935 186).

Stát nabízí několik sociálních dávek. Vzhledem k narůstajícím cenám energií a bydlení je momentálně nejaktuálnější **Příspěvek na bydlení**. Žádost se podává na Úřadu práce a nárok na něj má ten, kdo za bydlení (nájem, energie) **vydá měsíčně více než 30 % svých čistých příjmů**. Zároveň je stanoven tzv. normativ, který určuje maximální uznatelné náklady na bydlení dle počtu členů domácnosti, dle velikosti města, atd. Tyto normativy se od 1. 10. 2022 velmi zvýšily a díky tomu na příspěvek dosáhne opravdu mnoho žadatelů. O příspěvek se dá zažádat i **3 měsíce zpětně**. Náklady na bydlení a příjmy se **prokazují pouze jednou za půl roku**.

Občanská poradna *Pod křídly* nabízí pomoc s vyplněním formulářů, orientační výpočet nároku na dávky, informace o nároku na další sociální dávky.

Nábřeží 268 (budova knihovny a kina ve Valašském Meziříčí)

Tel.: 732 470 011, 732 421 181. E-mail: poradna@opvm.cz

Vedoucí poradny: Mgr. Tereza Ševčíková

Možnost přijít bez objednání: PO a ST: 10.00 – 12.00 hod. V ostatních dnech a hodinách probíhají konzultace na objednání. Občanská poradna poskytuje služby bezplatně.

Samotná žádost se pak podává na místním úřadu práce:

Úřad práce Valašské Meziříčí, oddělení dávek státní sociální podpory

Ulice Železničního vojska 1349, Valašské Meziříčí

Úřední dny: PO a ST: 8.00 – 12.00 13.00 – 17.00 hod.

ÚT a ČT: 8.00 – 11.00 hod.

Vedoucí oddělení dávek státní sociální podpory: Mgr. Petra Žmijáková, tel. 950 173 719

Vzpomínání na prázdniny – na malý a velký tábor

Na táboře nám hodně přelo, ale před potopou jsme se s Noem zachránili. Byly tam super VTH a výborná stezka odvahy. Jeli jsme taky do ZOO, kde jsme potkali živého lenochoda ve skleníku a taky ptáka podobného tukanovi, který nám proletěl pod nohama. Na táboře se nám moc líbilo. Těšíme se na další.

Ema a Markéta Pístecké

Velký tábor se letos zase konal na známém místě Na Damašku v Hošťálkové. Na louce opět postavili ochotní vedoucí, rodiče a děti několik tee-pee, kuchyni a další stavby.

Tématem se stalo dobrodružství Asterixe a Obelixe, statečných Keltů, kteří se se svou vesnicí vytrvale bránili římskému vojsku a císaři.

Tábor vedla Hanča s Tomem, Zuzkou, Adamem, Frantou a Honzou Krupou. Maruška Kubičková s pomocníky měla vše pod kontrolou v kuchyni. Pečlivě připravovala dobroty pod pokličkou, v ešusech a na talířích. Občas dohlížela i na sušení bot – ty jsme samozřejmě nejedli.

Jeden den si skupinky vařily jídlo v kotlících na ohni. Měli jsme tam 4 skupinky. Šlo o kováře, rybáře, stavitele a bardy. Každá skupina měla rádce a vyrobila si svůj štít.

Koupání probíhalo v oblíbené tůňce a nově jsme měli možnost i sprch. Bylo deštivo, a tak jsme kopali odvodňovací kanálky a rádi se ohřívali u ohně. Zvládli jsme i celodenní výlet. Měli jsme spoustu báječných VTH – v lese, na louce, při pochodu a kde to všude šlo. Navíc tam byla báječná společnost. Už teď se těšíme na podzimní víkendovku.

Matouš, Anežka a Daniel Trefilovi

Pastýři Nového zákona

Víkendovka pro děti ve věku 4 - 9 let

Termín: 25. - 27. 11. 2022

Místo: Dolní Domaslavice

Cena: 800 Kč

Sraz: v 15:10 na autobusovém nádraží ve

Valašském Meziříčí

Konec: V neděli odpoledne ve Valašském Meziříčí
(bude upřesněno)

Přihlašujte účastníky do pátku 18. 11. 2022 na email stepan.matalik@gmail.com a uveďte jména, věk dětí a váš telefon. Podrobné informace budou zaslány později přihlášeným účastníkům. Těšíme se!

Štěpán Matalík
723 823 080

„Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí.

J 10,1-2

Zářné hvězdy na nebi,
plné tiché veleby,
k tmavomodrým výšinám
co mne, hvězdy, táhne k vám?

Na poušti i na moři
poutník s vámi hovoří,
vězeň, vzbuzen luzným snem,
pohlédne k vám s úsměvem.

Na dobro i zločiny
z nebes tmavé hlubiny
váš se líne jas a třpyt
v naše boje i v náš klid.

Na kolébky, každý hrob
svítily jste od pradob,
přes poslední hrob i žal
vy budete svítit dál.

Němé, velké, bez rmutí
na nebeském klenutí
samy jste, jak člověk sám; —
a přec nás to táhne k vám.

Podzimní víkendovka pro děti ve 3. – 9. třídě.

Termín 25. – 27. 11. 2022, cena: 800 Kč

Informace a přihlašování (do 16. 11.): hana.vemolova@gmail.com, 737 749 542

Josef V. Sládek, Hvězdy

SBOROVÝ VEČER**14.11. v 18.00**

Spolu s bratrem Agostinhem Diatilem se podíváme na bohoslužby v Angole. Čím se liší od našich, co mu schází v našem společenství a co ho naopak těší – a ještě další podněty ke společnému rozhovoru a sdílení se.

Srdečně zveme všechny

(starší členy sboru můžeme domů odvést auty)

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Diakonie
Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakonievm.cz

www.diakonievm.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

OCENĚNÍ PEČUJÍCÍCH OSOB ZLÍNSKÉHO KRAJE ZA ROK 2022

Představitelé Zlínského kraje ocenili občany, kteří se v domácím prostředí starají o blízkého člověka, jenž ze zdravotních důvodů potřebuje pomoc druhých. Ocenění pečujících osob Zlínského kraje za rok 2022 získala paní Zdeňka Příhodová z Valašského Meziříčí, která pečuje o svou maminku a využívá služeb Diakonie Valašského Meziříčí, která ji na ocenění jmenovala.

Příběh rodiny Příhodových vlastně není nijak výjimečný, přesto výjimečný je.

Dcera se stará o svou maminku, která se již o sebe z důvodu nemoci nemůže postarat sama. Vrací ji tak léta péče, kdy se o ni starala ona, kdy ji vychovávala. Tak jak to má vlastně být. Což ale není vždy tak samozřejmé. Mnoho lidí se zalekne, že to vzhledem k náročnosti péče, vzhledem ke svým pracovním povinnostem i z obav o ztrátu osobního času nezvládne. Paní Zdeňka Příhodová může být příkladem pro ostatní lidi, že pokud se člověk k problému postaví čelem, vše skloubit jde. Že jde péče o blízkého zvládnout. I když je potřeba někdy překročit hranice své komfortní zóny, svého pohodlí. Péče o maminku není po stránce fyzické ani psychické jednoduchá, přesto paní Zdeňka v péči neustává: „Vracím své mamince to, co ona dávala mně a mým bratrům. Velkým povzbuzením je pro mě fakt, když vidím, že mamince pobyt v domácím prostředí prospívá, že je šťastná a spokojená. I přes vegetativní stav vnímá pečující osoby – rodinu i docházející zdravotní sestry a pečovatelky.“ Paní Zdeňka ví, že si v péči o maminku musí držet hranici toho, aby ji to samotnou nezničilo. Ví, že si může říct o další pomoc, kdyby péči nezvládala, případně kdyby se zdravotní stav maminky zhoršil. Že existují služby lůžkového hospice. Přesto, pokud to půjde, je odhodlaná dopřát mamince důstojný závěr života v domácím prostředí v kruhu jejích blízkých. Také ví, že kdyby pečovat nezkusila, bude si to navždy vyčítat. Takto ví, že se pokusila udělat maximum.

Ocenění jménem Rady Zlínského kraje osobně předal hejtman Radim Holíš a jeho statutární náměstkyně Hana Ančincová. „Všichni, kdo byli oceněni a nominováni, si zaslouží naše ohromné poděkování a úctu. Jsou to obětavé a silné osobnosti, které i přes všechny životní těžkosti zastávají nelehký úkol a všechnu svou energii, lásku a péči věnují svým blízkým, proto mají náš obrovský obdiv a respekt,“ řekl hejtman

Radim Holíš.
Statutární
náměstkyně Hana
Ančincová,
zodpovědná za
sociální oblast,
vyzdvihla významný
přínos, který má
zajištění péče doma
nejen pro
pečovaného, ale i pro
jeho rodinu a pro
celou společnost.

UPOZORNĚNÍ – provozní doba Darovánku

Od 1. listopadu je otevřeno v pondělí, úterý a středu do 16. hodiny. Tato zkrácená provozní doba bude trvat z technických důvodů do 28. února. Od 19. 12. 2022 do 13. 1. 2023 bude v Darovánku zavřeno.

Dobrovolníci Diakonie Valašské Meziříčí se školili v komunikaci

Že může být školení i zábava a odpočinek, zažili naši dobrovolníci 4. - 5. listopadu. Díky podpoře města VM jsme pro ně zorganizovali výjezdní školení v zařízení Sola Gratia v Bystřici pod Hostýnem, kterého se zúčastnilo 21 dobrovolníků. Stěžejním tématem, kterému se věnovali, byla komunikace.

Na programu byla přednáška Bc. Michala Šalplachty, DiS., o sebeobrazu a komunikaci, aktivním naslouchání a konfliktu. Blanka Hašová seznámila dobrovolníky s canisterapií teoreticky i prakticky – její Bella nám ochotně předvedla, jakou roli hraje v polohování nemocných či v uvolňování křečí. O komunikaci s člověkem v závěru jeho života poutavě vyprávěla vedoucí Hospice CITADELA Naďa Matochová a o komunikaci s lidmi s postižením Mgr. Veronika Janošková z Poradny pro pečující.

V pauze mezi přednáškami si někteří sportovci vyšli na Hostýn, večer se nesl v duchu tvoření a hudby. Mezi dobrovolníky máme zdatné muzikanty a zpěváky, kteří všem spontánně připravili opravdu krásný zážitek. Někteří dobrovolníci si obzvláště cenili právě okamžiků vzájemného poznávání a sdílení s druhými.

S dobrovolníky je zkrátka radost pracovat i pobývat na školení. Děkujeme všem zúčastněným za vytvoření skvělé atmosféry.

Pan *Antonín Sekyra* je také dobrovolníkem Diakonie. Přichází pravidelně do domova se zvláštním režimem, kde jej přivedl pan *Jožka Šrámek*, dlouholetý dobrovolník. Pan Antonín hraje krásně na harmoniku, zná nespočet lidových písní, zpívá a také rád píše různé příběhy a zamyšlení. Napsal také o pobytu dobrovolníků v Bystřici:

SETKÁNÍ SRDCÍ

S povděkem jsem přijal pozvání na školení dobrovolníků, které se konalo ve vile Sola Gratia. Kde jinde, než poblíž svatého místa Hostýn. Jaksi symbolické – vždyť dobrovolníci mají srdce na pravém místě.

Druhá velká pocta na mne čekala, když jsme se shromáždili v přednáškové místnosti, já se rozhlížel, kam si sednu, a děvčata z Diakonie mně zvala ke svému stolu: „Pojďte, vy jste náš.“ Pro někoho obyčejné, ale pro mne vzácné pozvání jsem ještě hodnou chvíli rozdýchával. Občas k nim chodím zahrát na harmoniku, a bez předstírání, chodím tam hodně rád. Klienti a velmi vstřícný personál se stali jakousi mou druhou rodinou. Paní Alenka, naše průvodkyně následujících dvou dnů, nás seznámila s programem. Organizační věci nám oznamovala zřetelně a doplňovala to vždy vlídným úsměvem. Po výborném obědě se hrstka nás rozhodla navštívit již v úvodu zmíněné posvátné místo – Hostýn.

Po našem návratu se úderem patnácté hodiny začal odvíjet program. Dle mého soudu velmi vhodně koncipovaný. Začal „trochu studijním“ rozbořením vnímání nás lidí sebe navzájem. Po večeři pokračoval nádherným představením „canisterapie“, které bylo naopak plné citu. Paní terapeutka nám se svojí Belou ukázala, jak krásná a prospěšná může být symbióza člověka se psem.

Něco po osmé začala volná zábava, jíž jsem i já s harmonikou měl být součástí.

Ve vedlejší – školící – místnosti probíhal souběžně kreativní workshop. Čas běžel jako splašený, jako vždy, když je vám někde dobře. Hlavním aktérem zábavy byl Adam, kterého Bůh obdařil neměřitelným množstvím talentu. Mám rád hudbu všech žánrů. Při pohledu na Adama, a na jeho hbité prsty, tančící po klávesnici, se mi až tajil dech. Na novinky si často musím zvyknout, ale když Adam představoval svou vlastní tvorbu, bylo to hned napoprvé pohlazení na srdci i na duši. Naše trio doplňovala půvabná Pavlínka, která ladné a brilantní pohyby prstíků po strunách houslí doplňovala krásným hlasem. Vidět, jak prožívá každou písničku, byl zážitek. Byť se tyto tři nástroje poměrně těžko spolu ladí, častý potlesk dokazoval, že se nám to, i přesto, že spolu hrajeme poprvé, daří. Jistě pěkným zpestřením bylo vystoupení paní Alenky Kulišťákové jak na klavír, tak na harmoniku. Je ode mne o generaci starší a její vitalitu jsem nejen já upřímně obdivoval. Snad nejlepším důkazem byla její hláška lehce po půlnoci: „A šak nechodme spát...“ Leč i v sobotu nás čekal program, a tak jsme skoro neradi, ale museli.

Sobotní přednášky byly plné emocí. Ač přednášející vyřkla přání, aby to nebylo o slzách, určitě jsem nebyl sám, kdo je měl na krajíčku. Já osobně několikrát, což jsem i v závěrečném hodnocení přiznal. A vůbec se za to nestydím...

Některé zákonitosti v životě lidském fungují podezřele zajímavě. Deset minut čekání u zubaře je věčnost. Dva dny setkání s lidmi, jejichž srdce bijí stejně, „frknou“ jak voda. Kolik cenných informací jsem tímto školením získal, by bylo na samostatnou maturitní práci. O těch lidských setkáních bych mohl napsat několik dalších samostatných příběhů. Kromě již jmenovaných, třeba o paní Matyldě, která je ode mne o dost starší, a která mně při čekání na oběd nabídla tykání. Určitě ho při prvním setkání nenabízí každému. O Marušce a její půvabné Karolince, se kterými jsme si sedli na první dobrou. Jak jinak by se ta malá, ani ne dvouletá Karolinka, nebála toho starého, prošedivělého dědka, kterého vidí poprvé. A nechala se vést do schodů a vézt v kočárku. Asi i v jejím tělíčku už pulzuje mamincino dobrovolnické srdíčko.

Dlouhý příběh, snad i knížku, bych mohl napsat o panu Jožkovi, který se z důvodu nachlazení nemohl zúčastnit. To by byl náš nově sestavený orchestr ještě o jednoho člena bohatší. Škoda. A tak bych mohl pokračovat. Ač slovní vyjádření v závěrečném hodnocení byla různá (každý nemá rétoriku v krvi), pocitově byla naprosto shodná. Bylo to obrovské setkání srdcí... *(redakčně zkráceno)*

Adventní benefiční koncert ZUŠ Alfréda Radoka pro Diakonii

Vánočně se naladit a zároveň podpořit potřebné lze na benefičním adventním koncertu valašskomeziříčskou Diakonii, který se uskuteční v pátek 9. 12. 2022 od 18 hodin v Evangelickém kostele ve Valašském Meziříčí.

Na koncertu vystoupí žáci a učitelé Základní umělecké školy Alfréda Radoka Valašské Meziříčí. Vyslechnete si skladby v podání Smyčcového orchestru pod vedením Heleny Hrachové a pěveckého sboru MIBIDIZO pod vedením Evy Ježíkové.

Dobrovolné vstupné podpoří služby pro osoby se zdravotním znevýhodněním, které těmto lidem pomáhají k jejich osamostatnění.

Srdečně zveme:

13.11. – Předposlední neděle církevního roku

10:00 h – bohoslužba slova

20.11. – Poslední neděle církevního roku

10:00 h – bohoslužba se křtem

Doroty Muczkové a Františka Trusiny

14:30 h – sborový den s manželi Berestovými a dalšími hosty z Ukrajiny (s prezentací o historii Ukrajiny)

27.11. – 1. neděle adventní

10:00 h – bohoslužba s večeří Páně

4. 12. – 2. neděle adventní

10:00 h – bohoslužba slova

Bohoslužby začínají od 10.00 hodin (br.f. Heller slouží od 8.30h ve sboru v Jablůnce). Souběžně probíhá nedělní škola. Vítačí služba v neděli otevírá kostel a faru vždy nejpozději v 9.30. V termoskách v sále je nachystaná horká voda na zalití čaje nebo kávy. * Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby hromadnou dopravou, ale i ty, kteří jsou hůře pohybliví, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví s ochotnými řidiči *dovoz na bohoslužby*.

Všechny bohoslužby a koncerty jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

(<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>)

Náboženství pro děti školního věku: pondělí v 15.00 h

Setkání rodičů s malými dětmi: pondělí v 15.45 h

Biblická hodina: čtvrtek v 16.30 hodin

Mládež: po domluvě (777342910, obvykle v pátek v 19 hodin)

Výuka nových písní – od 6.11. – v neděli vždy od 9:15 hod. v sále

Sborový večer: v pondělí 14.11. v 18 hod.

Třicátníci: v neděli 13.11. v 17 hod.

Táborák (setkání pro táborníky): 21.11. v 16:30 hod.

Další informace najdete na naší webové stránce
valasske-mezirici.evangnet.cz.

Bohoslužby v Domově pro seniory: v úterý co 14 dní ve 14 hod. (22.11., 6.12.)

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: valasske-mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

<http://valasske-mezirici.evangnet.cz>

<https://www.facebook.com/evangelicivalmez>

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 11. 11. 2022

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz